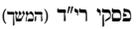

הזורק פרק שמיני גימין

פב.

עין משפט נר מצוה

א מיי פ"ח מהל' גירושין
הלכה ז' סגן עין ז'
טושי"ע אה"ע סימן קל סעיף
ז'
ב ב מיי וסגן ע"ט טושי"ע
ע"ט סימן קמ"ט סעיף ז'
ג ג מיי ע"ט הלכה טו סגן
ע"ט טושי"ע אה"ע סימן
קל סעיף ז'
ד ד מיי פ"ד מהל' טומאה
זרע"ט הל' יא'
ה ה מיי פ"ח מהל' גירושין
הלכה טו סגן עין ז'
טושי"ע אה"ע סימן קל סעיף
ז':

פסקי רי"ד (המשך)

גיטין סתם שבכתובה
מתגרשת האשה לא באמירה
וכיון שהשג כחוב כהלכתו
אוהב לה הרי זה גיטין והיא
מגורשת: איבעיא להו האי
אלא תרוץ הוה או ע"מ הוה
הוה ובהוין הוה דפליגי
רבנן עליה דרי' אלעזר דהא
שייר ליה בגט בביי בימי
מודו ליה מדי דהוה אבל
תנא דעלמא או דלמא ע"מ
הוה ובע"מ הוה דפליגי רבי
אלעזר עלייהו רבנן אבל
בהוין מודה להו דהא שייר
ליה בגט אמר רבינא ת"ש כל
הבתים מיטמאין בנגעים אלא
של עובדי כוכבים אי אמרת
בשלמא חוץ הוה שפיר אלא
אי אמרת ע"מ הוה ע"מ דלא
מיטמאין בתי עובדי כוכבים
הוה דמיטמאין בתי ישראל
הוה בנגטא בתי עובדי
כוכבים לא מיטמאין בתי
ישראל ותו בתי עובדי
כוכבים מי מיטמאין בנגעים
אחזתכם אמר רחמנא
אחזתכם בנגעים אלא לאו
אחזתכם בנגעים אלא לאו
ש"מ חוץ הוה ש"מ ודוקא
בחזן פליגי רבנן אבל בע"מ
מודו חוץ הוה מיראין לקמן
(דפ"ג) חוץ כל התנאים
פוסלים בגט דברי רבי וחכ"א
כל שפליגי ביה פוסל כבת
וכל שאינו פוסל בפה אינו
פוסל כבת חוץ שפוסל בפה
פוסל כבת ע"מ שאינו פוסל
בפה אינו פוסל כבת וכתב
רי"ד ז"ל ואסיקנא בחזן
פליגי והלכה כחכמים אבל
בע"מ תנאה הוה ולכשימות
זה שנאסרה עליו הרי היא
מותרת לכל אדם שהרי
נתקיים התנאי ואינו נ"ל
שאינו זקוקה להמתין עד
שימות אותו פלוני שנאסרה
עליו אלא מיד היא מותרת
לינשא לכל אדם חוץ מאותו
פלוני דהכי אמרינן לקמן
(בב"ב) בהלכותי חוץ לאחרי
פסיתוהו של רבי אלעזר ונכנסו
ד' זקנים להשיב על דבריו ר'
טורפון ורבי ויסי הגלילי ר'
אלעזר בן עזריה ור' עקיבא
נענה ר' טורפון ואמר הרי
שהלכה זו נישאת לאחרי של
זה שנאסרה עליו ומת בלא
בינים לא נמצא זה שהוא גורם
לעיקור דבר מן התורה ואי
אמרת דאסורה להנשא לאחר
כל זמן שהה שנאסרה עליו
קיים היאך גורם לעיקור דברי
התורה והרי אסורה היא
להנשא לכל אדם כ"ש לאחרי
ואם עברה ונישאת לאחרי
בכערה נישאת לו שהרי
עדיין לא נתקיים התנאי
והיאך תהיה בת ייבום שלא

צא והשלים ע"י עבד מן השוק. אומר ר"י דהך דהכא פליגי לחזקיה
דאמר בפירק גט פשוט (ג"כ דף קס"ג): מלאכה בקרובים כשר
דמשמע דוקא בקרובים כשרים למילוי ומעשה זכא לפני מושלם
זכאה כשתג גט^א לנאשמו והחטים עליו ז' עדים והכשר וזמן החטים עליו
ו עד שלישי^ב וחסריו מסבירין דהא
דאמרינן לאין עדי הגט ובחזרין זה
בלא ז' א"י ייינו זשנים או שזימן שלשה
יחד שאין הגט יכול להיות צפוטא או
יחמתו כולם זה צפני זה אצל כשהגט
נגמר זשנים ולא היה אז דעתו
להחטים יותר כחשור והחטים שלישי
אין נפסל כך כיון שנגמר ע"י
הראשונים ור"ת הביא ראייה מנאן
דכשר דלישנא דלא והשלם עליו עבד
מן השוק משמע שכבר חתמו הראשונים
ולא היה צריך כי אם להשלים אלמלא
כיון שכבר הושכר הגט ע"י הראשונים
תו לא מיפסיל בהשלמת אחרים זה
שלא צפני זה ומיהו צקוטנרס פירש
והסופר והעדים צפנינו ועדיין לא
נמסר משמע שסופר דצפנינו זה צפני
זה ומה שפירש ועדיין לא נמסר לה'^א
ר"ל שהעדים לא חתמו עדיין ולהכי
לא נמסר לה וזומתין כולן ו' ה' צפני
זה אך מה שפ"י שסופר צפנינו זכנס
פירש דמה לנו אם הלק לו הסופר
וכן פירש הרי' לחמנן דנראה לפוטלו
דכיון שצבא להחטים שלישי גילה צדעתו
שלא יהא גט עד "החטים שלישי
וחמימתו אין כלום כיון שלא חתמו זה
צפני זה: לעיל פ"ג: **ג'זירה משום**
בורבב. פירש צקוטנרס דמסתמא
למנין קשריו היו עדין מתחלה וחישינן
דלמלא אמר להו כולכם חתמו והרי
אחד מהם שלא חתם ותימה מאחר
דפסלינן אין קרם משום כולכם מאחר
טעם נפסל קרוב להחטים זכוכי
דאמרינן לעיל צפ' ז' (דף י"ח): דאם
אמר הצעל כולכם למ"ד משום עדים
נמנלא אחד מנן קרוב או פסול פסול
הגט ויש לחלק דהכא צקוטנרס דעדי
ג' הכשירו זו אחד קרוב' ולעיל
צפ"ג (ע"ט ד"ה אמר) הארכתי:

הדרן עלך הזורק

**המגרש את אשתו ואמר לה הרי את
מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר'
אליעזר מתיר והכמים "אוסרים כיצד יעשה
יבטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה"** ויאמר לה הרי
את מותרת לכל אדם^א כתבו בתוכו אע"פ
שחזר ומחקו פסול: **גב'** איבעיא להו האי
אלא חוץ הוה או על מנת הוה חוץ הוה ובהוין
הוה דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שייר
לה בגט: אבל בעל מנת מודו ליה מידי דהוה
אבל תנאי דעלמא או דלמא על מנת הוה
ובע"מ הוה דפליגי ר' אליעזר אדרבנן^ב אבל
בחוץ מודה דהא שייר לה בגט אמר רבינא
ת"ש^א דכל הבתים מטמאין בנגעים אלא של
עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוה
שפיר אלא אי אמרת על מנת הוה על מנת
דלא מיטמאין בתי עובדי כוכבים הוה דמיטמו
בתי ישראל הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא
מטמאין בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים
מי מטמאין והתנאי ונתתי נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים
ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים
אלא השמע מינה חוץ הוה ש"מ מתנא' דלא
כי האי תנא דתניא אמר ר' יוסי בר' יהודה
לא נחלקו רבי אליעזר והכמים על המגרש
את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל
אדם חוץ מפלוני שאינה מגורשת על מה
נחלקו על המגרש אשתו ואמר לה הרי את
מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני
שר"א

הדרן עלך הזורק ג

המגרש. אבל בע"מ מנת מודו
יהיה. לנאורה היה
נראה דדוקא צעל בעל מנת שלא תנשאי
מודו דלא הוה שיעור משום דהותרה
אלו צונות אצל צעל בעל מנת שלא
מיצעלי ולא תנשאי הוה שיעור מנת דהא
נאמר רבי אלעזר דהוה שיעור מנת דהא
למנן (פ"ג) פריך ארבי יוסי הגלילי דאמר היכן מלינו אסור לזה ומותר לזה צמאי אי צעל מנת הרי הותרה אללו צונות אלא צחוק ופי צעל מנת
שלא תנשאי ולא מיצעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוה שיעורא מאי קאמר הרי הותרה אללו צונות^א ועוד למאי דמוקי לה צחוק דאמקשה ר'
יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוק לפרוך להו לרבנן דמודו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אללו צונות^ב ומיהו נראה לרבי
דאפילו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי מודו רצנן דלא הוה שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צונות תנאי הוה כילוי הותרה לכל' ולהכי
לא מני פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אלימנא צעל מנת הרי הותרה אללו צונות הוה מני למיפרכ שאפילו לא הותרה
אללו צונות כגון על מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דהוה שיעורא לכל כיון דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא
תנשאי גירדא הנזכר בצרייתא^א דלמי' דאמפליגי דכיון דאין אסורה אללו צונות ע"מ גופיה^ב ועוד דקאמר או דלמנא האי אללו ע"מ הוה כו'
אף על גב דבאלא^א (ב) אסיר נשואין וצעילה^ב אפ"ה לא הוה שיעור^ג אף על גב דצחוק^ד מודו להו^ה וצמוך דקאמר ומתניתין דאוקימנא צחוק מאי
טעמא דרבי אליעזר אצל לרבנן אפילו צעל מנת שלא תנשאי ולא מיצעלי אמי שפיר מידי דהוה אכל תנאים דעלמא:
אמר רבינא הא שמע כ' הברתים בוי. ומדמנן זריש וצמים (דף ז'). כל הצומחים שנזכרו שלא לשמן כשריין אלא שלא עלו לצעלים
לשם חוצה לא היה מני לאיתמי ראייה דהתם שייך לא על מנת ולא חוץ ואותו אלא לא היה אלא לשון רק או אצל:

צרי

הוה נישואין נישואין אלא רואי מוכאן מוכיח שמיר היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישין שמתאמלאן או נתגרשו ותנשא
להו ויחבטל הגט. תו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו נושאת לא מן השוק והוה לה בינים ונתאמלאן או נתגרשו ובעבר
נושאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממוזים. ומוקימין לה דרבי עקיבא כרב דבע"מ פליגי אלמא משפט המבא
דמאן דשרי בע"מ לא מוקינן לה לאמתנה עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו ותו דפריך עליה רבא ואמר אי הכי בכלוהו
תנאי דעלמא אי תניסבי דימלא לא מקומא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממוזים מוכיח דיקם לה לרבא דכל תנאים
דעלמא מותרין לינשא מיד ולקמן (בב"ב) נמי בהרי זה גיטין על מנת שלא תנשאי יין כל ימי חיי פלוני זה הוה כיריות. פי'
המורה הרי זה כיריות מיד והי תקים התנאי וכ"כ נמי בעל ה"ג כל ימי חיי פלוני הוה זה כיריות ומקיים תנאי וכ"כ
לכי מיית איהו למה לה גיטא (אלא רואי ש"מ) דכל תנאה בדידה לקיימו אןן לאחר שיריין לה ואמרינן לה קיים תנאי. ואי ק'
הכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתרו והא אמרן לעיל (עד.) כפי' מי שאחזו תניא הוה זה גיטין ע"מ שתניא
מאתם וזו ונקרע הגט או אבד הוה זה מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מקיימה תנאה אסורה להנשא
והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה לה זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם
תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתניי מותרת או זו שתניי את בני או שתעשי את אבא
וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין הגט קיים אלא בעשיית אותו המעשה שהרי
הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאר כל הרי זה גיטין על מנת שלא תנשאי פלוני ע"מ שלא תנשי יין
כל ימי חיי פלוני וכיוצא בהן שעשיית המעשה אינה באה לקיום הגט אלא לטלל הגט שאם תנשאי לו או תעשי יין נמצא ו
בטל לא תלה קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט נז' מיד וכלב שנתנה האשה שלא תנשי אותו המעשה שיהבטל
הגט בכשילו והילכך אע"פ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מתירין אותה להנשא מיד ולא חיישין שמת

דקא מולג וסני חד הד. שהולך ומחסר העדים מן הקשרים אחד אחד
ככל דלוגו ודלוגו שמנה צמשתנו לא דילג אלא אחד צמנין הקשרים:
שמע מינה האי קרוב חסוי. צין צמחילה קודם לכשרים צין צמנעו
צין צסופו: **מדלא קבע ליה מקום.** לקרחה צמתי' ושמע מינה.
מדלא קבע מקום שמע מינה דכל
גיטין ושטרות מקושרים היואלין צבית
דין להעדי על חתימת העדים לקיימו:
מכל סלמא. סהדי דחמימי ציה
שיכירו עדי השוק את חמימתן מקיימינן
ליה לניטא ואפילו הן מפחזין כגון
אם יש צו י' עדים ועדי השוק מכירין
את כצנ הראשון והשלישי והחמישי
ולא צענין שיכירו אותן שלשה לרופין:
דאי ס"ד צענין לרופין. אמאי לא
הוכשרו צו אלא השלמת קרוב אחד
ומשום דלמא אמי לקוימיה צני
קרובים וחד כשר כדאמרינן לעיל:
ליקבע ליה מקום. להשלמת קרובים:
או צמחילה. קודם לשנים הכשרים ככל
שלא שלשה חתומים צו: **או צמנע.**
כל ג' ו' חתומין יכשיר קרוב אחד
כגון כשר וקרוב וכשר וחזר וחזתם
כשר וקרוב וכשר וכן לעולם: או
צסוף. כל ג' ו' יקבע מקומו: **ולכשר**
ציה. קרובים טובא וליכא למינשא
דלמא אתי לקוימיה צני קרובים וחד
כשר דהא לא משכתה שני קרובים ככל
ג' לרופין שצו שאין צו שנים קרובים
שלא יהא הפסק צו כשרים צנייהס
אלא מדלא אשכח תקנתא להשלמת
שני קרובים צקציעות מקום שמע
מינה לא צענין לרופין הלכך חיישין
דלמא מקיים ליה צקרוצין מפחזין:
כי אסו לקמיה דר' אמי. גט מקושר
שלא הזמין לו עדים למנין קשרו
והסופר והעדים צפנינו ועדיין לא
נמסר לה: **א"ל צו.** כצן ננס: כן
הוה עיקרה של סוגיא זו ולא שמעתי
כן אלא כצירורה צקוטנרס מורי אוקן:

הדרן עלך הזורק

**המגרש את אשתו ואמר לה הרי את
מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר'
אליעזר מתיר והכמים "אוסרים כיצד יעשה
יבטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה"** ויאמר לה הרי
את מותרת לכל אדם^א כתבו בתוכו אע"פ
שחזר ומחקו פסול: **גב'** איבעיא להו האי
אלא חוץ הוה או על מנת הוה חוץ הוה ובהוין
הוה דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שייר
לה בגט: אבל בעל מנת מודו ליה מידי דהוה
אבל תנאי דעלמא או דלמא על מנת הוה
ובע"מ הוה דפליגי ר' אליעזר אדרבנן^ב אבל
בחוץ מודה דהא שייר לה בגט אמר רבינא
ת"ש^א דכל הבתים מטמאין בנגעים אלא של
עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוה
שפיר אלא אי אמרת על מנת הוה על מנת
דלא מיטמאין בתי עובדי כוכבים הוה דמיטמו
בתי ישראל הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא
מטמאין בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים
מי מטמאין והתנאי ונתתי נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים
ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים
אלא השמע מינה חוץ הוה ש"מ מתנא' דלא
כי האי תנא דתניא אמר ר' יוסי בר' יהודה
לא נחלקו רבי אליעזר והכמים על המגרש
את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל
אדם חוץ מפלוני שאינה מגורשת על מה
נחלקו על המגרש אשתו ואמר לה הרי את
מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני
שר"א

הדרן עלך הזורק ג

המגרש. ואמר לה צצעת
מקריה: **גב'** על
מנת הוה. על מנת שלא תנשאי
לפלוני: **אצל צעל מנת מודו.** רצנן
דצנט לא שיעור שהמירה צמסירת
הגט לכל אדם אלא שהסנה עמה
על מנת שלא תנשאי לזה ואין זה
אלא כתנאי צעלמא: **אלא של**
עובדי כוכבים. דכתיב אחוזתכם:
הכ
ולחכי נקט צברייתא צסמוך על מנת שלא תנשאי גירדא דצשלא תנשאי ולא מיצעלי מודה ר' אליעזר דהוה שיעור מנת דהא
למנן (פ"ג) פריך ארבי יוסי הגלילי דאמר היכן מלינו אסור לזה ומותר לזה צמאי אי צעל מנת הרי הותרה אללו צונות אלא צחוק ופי צעל מנת
שלא תנשאי ולא מיצעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוה שיעורא מאי קאמר הרי הותרה אללו צונות^א ועוד למאי דמוקי לה צחוק דאמקשה ר'
יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוק לפרוך להו לרבנן דמודו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אללו צונות^ב ומיהו נראה לרבי
דאפילו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי מודו רצנן דלא הוה שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צונות תנאי הוה כילוי הותרה לכל' ולהכי
לא מני פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אלימנא צעל מנת הרי הותרה אללו צונות הוה מני למיפרכ שאפילו לא הותרה
אללו צונות כגון על מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דהוה שיעורא לכל כיון דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא
תנשאי גירדא הנזכר בצרייתא^א דלמי' דאמפליגי דכיון דאין אסורה אללו צונות ע"מ גופיה^ב ועוד דקאמר או דלמנא האי אללו ע"מ הוה כו'
אף על גב דבאלא^א (ב) אסיר נשואין וצעילה^ב אפ"ה לא הוה שיעור^ג אף על גב דצחוק^ד מודו להו^ה וצמוך דקאמר ומתניתין דאוקימנא צחוק מאי
טעמא דרבי אליעזר אצל לרבנן אפילו צעל מנת שלא תנשאי ולא מיצעלי אמי שפיר מידי דהוה אכל תנאים דעלמא:
אמר רבינא הא שמע כ' הברתים בוי. ומדמנן זריש וצמים (דף ז'). כל הצומחים שנזכרו שלא לשמן כשריין אלא שלא עלו לצעלים
לשם חוצה לא היה מני לאיתמי ראייה דהתם שייך לא על מנת ולא חוץ ואותו אלא לא היה אלא לשון רק או אצל:

צרי

הוה נישואין נישואין אלא רואי מוכאן מוכיח שמיר היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישין שמתאמלאן או נתגרשו ותנשא
להו ויחבטל הגט. תו אמרינן נענה ר' עקיבא הרי שהלכה זו נושאת לא מן השוק והוה לה בינים ונתאמלאן או נתגרשו ובעבר
נושאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממוזים. ומוקימין לה דרבי עקיבא כרב דבע"מ פליגי אלמא משפט המבא
דמאן דשרי בע"מ לא מוקינן לה לאמתנה עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו ותו דפריך עליה רבא ואמר אי הכי בכלוהו
תנאי דעלמא אי תניסבי דימלא לא מקומא תנאה ונמצא גט בטל ובניה ממוזים מוכיח דיקם לה לרבא דכל תנאים
דעלמא מותרין לינשא מיד ולקמן (בב"ב) נמי בהרי זה גיטין על מנת שלא תנשאי יין כל ימי חיי פלוני זה הוה כיריות. פי'
המורה הרי זה כיריות מיד והי תקים התנאי וכ"כ נמי בעל ה"ג כל ימי חיי פלוני הוה זה כיריות ומקיים תנאי וכ"כ
לכי מיית איהו למה לה גיטא (אלא רואי ש"מ) דכל תנאה בדידה לקיימו אןן לאחר שיריין לה ואמרינן לה קיים תנאי. ואי ק'
הכי אמרינן דבכל תנאי דעלמא שרינן לה לאלתרו והא אמרן לעיל (עד.) כפי' מי שאחזו תניא הוה זה גיטין ע"מ שתניא
מאתם וזו ונקרע הגט או אבד הוה זה מגורשת ולאחר לא תנשא עד שתתן אלמא כל זמן דלא מקיימה תנאה אסורה להנשא
והכא היכי שרינן לה מיד. תשובה לה זמן שמתנה ואומר לה ע"מ שתעשי דבר פלוני תלה קיום הגט בעשיית המעשה שאם
תעשה האשה אותו המעשה הגט קיים ואם לאו אינו קיים כגון שתניי מותרת או זו שתניי את בני או שתעשי את אבא
וכיוצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין הגט קיים אלא בעשיית אותו המעשה שהרי
הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאר כל הרי זה גיטין על מנת שלא תנשאי פלוני ע"מ שלא תנשי יין
כל ימי חיי פלוני וכיוצא בהן שעשיית המעשה אינה באה לקיום הגט אלא לטלל הגט שאם תנשאי לו או תעשי יין נמצא ו
בטל לא תלה קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט נז' מיד וכלב שנתנה האשה שלא תנשי אותו המעשה שיהבטל
הגט בכשילו והילכך אע"פ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מתירין אותה להנשא מיד ולא חיישין שמת

א) וגי' ה"ה"ס דר' ינאי.
וע"ס צקנן מנאל צמחרי
ג"כ דר' יוחנן. א) צמחי'
נוסף: צפני עמי, א) ע"י
תוס' לקמן ע"י ד"ה אם
כמנן, א) ס"ה מידי דהוה
אבל תנאי דעלמא,
א) נגעיס פ"ג מ"ה,
א) צדפ"ר ע"ה, וצמחרי ע"ד
עד שלישי יען שהיה חמימתו
צקנמ, א) גי'ין וצמחרי
אחמא: צמחמי, א) צדפ"ר
אחמא אסר, וצמחרי ש"ף
אחמא שאלא ספר מונה ומנה,
דעלמא ספרא דאקרי נשואין,
ט) ז"ל מודה רש"י,

תורה אור השלם

י. פי תבאו אל ארץ צנען
אשר אני נתן לכם לארץ
ותתתו נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם:
ויקרא די לד

מוסף תוספות

א. פשוט. ה"ה"ס צמנין יג'
רש"י. ב. שלא בפני העדים.
רש"י. ג. גיורה משום
כולכם. ה"ה"ס פ"ג ט' א"ה
רצה לומר שכבר חתמו
העדים אלא שלא נמסר לה
עדיין, דאיתנה נמי בעי
למחמתם צפנינו. אלא. ה"ה"ס
ר"ה. הוה ליה כאילו
בטלו הבעל. רש"י ורש"י צ"ח
שע"ה ה"ה"ס. א. גי'ין על ה"ה"ס.
ליש לקי דאמר דאבומר
כולכם. א. דכיון דבפיקר
דערותו של מקושר דהיינו בני
עדים הגרזינין בו עד אחד
קרוב כשר דג' במקושר לאו
דאורייתא כדאיתא בגמ'
(לעיל פ"ג) אפילו אמר
כולכם עדים לאו לצרף
דערות אמר כן ותתא דערותן
בטלו אלא כן אמר שהחתמו
הכשרים דכיון והקרובו דכיון.
י"ח ט"ז. נוקי בע"מ
ובאומר נמי שלא תבעלי.
ה"ה"ס צמנין א', ותוס' ה"ה"ס
א"ה"ס. א. אלא רואי משפט דע"מ
פי' היא [ונתן] הרי הוה
בחזן. ומאן דפליגי בחזן
בהאי (ע"מ) נמי פליגי. רש"י.
א. אלא שהטיל עליה תנאי
שלא תבעל לזה כלל, ולא
שייך לאקשורי היכן מצנינו
אסורה לזה ומותרת לזה.
ה"ה"ס ע"מ וט"ז. א. ותרע לך
דהכא ע"מ דומיא דחזן
קאמר. רש"י. ב. כן ע"מ
שלא תנשאי לע"מ שלא
ותנשאי וליבעלי לו.
רש"י. א. דמתניתין אי
ע"מ הוה. ה"ה"ס. א. דסתמא
קאמר אלא לפלוני. ה"ה"ס.
טו. בהאי ע"מ. ה"ה"ס.
טז. ר"א רבנן. ה"ה"ס.

פסקי רי"ד

אמר אביי האי קרוב חתים
בין בתחילה בין באמצע בין
בסוף ממאי מדלא קבע
ליה מקום. פי' וז"ה נמי
בפשוט אלא היו חתומים בו
ד' הוה עדים ונמצא א' מהן
קרוב או פסול התקיים
הערות בשאר ולא היישין
לקרוב בכל דהכא דלעיל
חתום ואי ק' הא אמרן לעיל

המגרש את אשתו וא"ל הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר ורבי יוסי הגלילי דאמר היכן מלינו אסור לזה ומותר לזה צמאי אי צעל מנת הרי הותרה אללו צונות אלא צחוק ופי צעל מנת
שלא תנשאי ולא מיצעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוה שיעורא מאי קאמר הרי הותרה אללו צונות^א ועוד למאי דמוקי לה צחוק דאמקשה ר'
יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוק לפרוך להו לרבנן דמודו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דלא הותרה אללו צונות^ב ומיהו נראה לרבי
דאפילו צעל מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי מודו רצנן דלא הוה שיעורא דכיון דאין אסורה אלא צונות תנאי הוה כילוי הותרה לכל' ולהכי
לא מני פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אלימנא צעל מנת הרי הותרה אללו צונות הוה מני למיפרכ שאפילו לא הותרה
אללו צונות כגון על מנת שלא תנשאי ושלא מיצעלי דהוה שיעורא לכל כיון דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא
תנשאי גירדא הנזכר בצרייתא^א דלמי' דאמפליגי דכיון דאין אסורה אללו צונות ע"מ גופיה^ב ועוד דקאמר או דלמנא האי אללו ע"מ הוה כו'
אף על גב דבאלא^א (ב) אסיר נשואין וצעילה^ב אפ"ה לא הוה שיעור^ג אף על גב דצחוק^ד מודו להו^ה וצמוך דקאמר ומתניתין דאוקימנא צחוק מאי
טעמא דרבי אליעזר אצל לרבנן אפילו צעל מנת שלא תנשאי ולא מיצעלי אמי שפיר מידי דהוה אכל תנאים דעלמא:
אמר רבינא הא שמע כ' הברתים בוי. ומדמנן זריש וצמים (דף ז'). כל הצומחים שנזכרו שלא לשמן כשריין אלא שלא עלו לצעלים
לשם חוצה לא היה מני לאיתמי ראייה דהתם שייך לא על מנת ולא חוץ ואותו אלא לא היה אלא לשון רק או אצל: